

अब

अज

अभ

अप्रीतं, चि, प्रीतिरहितं। असन्तुष्टं। प्रीत्यर्थ-
प्रोधातोः कर्त्तरि क्ते नञ्समासः॥

अप्रेतराक्षसी, स्त्री, (न प्रेता प्राप्ता राक्षसमिव
पातकं प्रादिसमासः, गौरादित्वात् ङीष् ।) अ-
प्रेतराक्षसी । तुलसी । इति रत्नमाला ॥

अभ्ररसः, स्त्री, (अञ्जः समुद्रजलेभ्यः सरन्ति उद्-
यान्ति, अप् + रु + असुन् ।) खर्वेष्टाः । उर्व्वेष्टी-
मेनकाद्याः । बज्रवचनान्तोऽयं शब्दः । इत्यमरः ॥

(“अभ्रु निर्मथनादेव रसात् तस्मात् वरस्त्रियः ।
उत्पेतुर्मनुजश्रेष्ठ तस्मादपसरसोऽभवन्” ॥)
अभ्ररा, स्त्री, खर्वेष्टा । इति शब्दरत्नावली ।

(“स्त्रियां बज्रवपसरसः स्यादैकत्वेऽभ्ररा अपि” ।
इति शब्दार्णवे ।)

अफलः, चि, (नास्ति फलं दत्तोत्पन्नं धर्म्मोत्पन्नं वा
यस्य सः ।) विफलः । निष्फलः । इति हेमचन्द्रः ॥
फलकाले अनुत्यम्नफलकदत्तः । तत्पर्यायः । बन्धः २
अवकेशी २ । इत्यमरः ॥ भावुकदत्तः । इति
शब्दचन्द्रिका ॥

अफला, स्त्री, (नास्ति फलं यस्या सा ।) भूयामलकी ।

अफेनं, स्त्री, (निन्दितं फेनं निर्यासो यस्य तत् ।)
दृक्निर्वासविशेषः । आपि इति भाषा । तत्-
पर्यायः । खसखसरसं २ निफेनं ३ अहिफेनकं ४

अस्य गुणाः । सन्निपातनाशित्वं । शुक्रबलमोह-
कारित्वञ्च । तत्तु चतुर्विधं । एकं श्वेतवर्णं ।

अन्नजीर्णताकारकत्वान्नाम जारणं । द्वितीयं कृष्ण-
वर्णं । मृत्युकारकत्वान्नाम मारणं । तृतीयं पीतवर्णं ।

वयःस्तम्भनकारकत्वान्नाम धारणं । चतुर्थं कर्बूर-
वर्णं । मलसारकत्वान्नाम सारणं । इति राज-
निर्घण्टः ॥ (चि, फेनरहितः । “अनुष्णाभिरफेना-
भिरद्विस्तोर्येन धर्म्मवित्” । इति मनुः ।)

अब इ उ शब्दे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ इ अम्बते ।
उ अम्बते अम्बा पुत्रः । इति चतुर्धनुः दुर्गादासश्च ॥

अबद्धं, चि, (बन्ध + क्तः, नञ्समासः ।) प्रकृतानु-
पयोगिवचनं । समुदायार्थग्रन्थवाक्यं । अनर्थक-
कथा । इत्यमरः ॥

(“जरद्रवः कम्बलपादुकाभ्यां ।
द्वारि स्थितो गायति मङ्गलानि ॥

तं ब्राह्मणी पृच्छति पुत्रकामा ।
राजन् रुमायां लघुनस्य कोऽर्थः” ॥

इत्याद्यस्य विषयः । अनियन्तितः । स्वाधीनः ।
मुक्तः ।) बन्धनशून्यं ॥

अबद्धकं, चि, (बन्ध + क्तः, नञ्समासः, स्वार्थे कन् ।)
समुदायार्थग्रन्थवाक्यं । इति शब्दरत्नावली ॥

अबद्धमुखः, चि, (न बद्धं नञ्समासः, अबद्धं यथा-
भिलाषकथनेन अप्रतिबद्धं मुखं यस्य सः ।) अ-
प्रियवादी । दुर्मुखः । इत्यमरः ॥ (स्त्रियां वा
ङीप् अबद्धमुखो अबद्धमुखा) ।

अबध्यं, चि, (हन्तुमयोग्यं हन् + अर्हण्यर्थे कर्मणि
यत्, “हन्वा बध्च” इति बधादेशे । बध्म-
हति इति बध्यः, न बध्यः, नञ्समासः ।) अन-
र्थकवाक्यं । बधायोग्यं । इति मेदिनी ॥

(“अबद्धाश्च स्त्रियं प्राज्जस्त्रियं गौनिगतामपि” ।
इति सूत्रम् ॥

अबद्धा, स्त्री, (नास्ति बद्धं यस्य सः ।) बन्धनशून्या ।
इति शब्दचन्द्रिका ॥

अबद्धा, स्त्री, (नास्ति बद्धं यस्य सः ।) बन्धनशून्या ।
इति शब्दचन्द्रिका ॥

अबद्धा, स्त्री, (नास्ति बद्धं यस्य सः ।) बन्धनशून्या ।
इति शब्दचन्द्रिका ॥

अबद्धा, स्त्री, (नास्ति बद्धं यस्य सः ।) बन्धनशून्या ।
इति शब्दचन्द्रिका ॥

अबद्धा, स्त्री, (नास्ति बद्धं यस्य सः ।) बन्धनशून्या ।
इति शब्दचन्द्रिका ॥

अबद्धा, स्त्री, (नास्ति बद्धं यस्य सः ।) बन्धनशून्या ।
इति शब्दचन्द्रिका ॥

इति स्मृतिः । बधदद्यायोग्ये ब्राह्मणे च,
“बधः स्वर्गस्वर्गणं पुरास्तिर्वासनाङ्गने” ।

“तदङ्गच्छेदइत्युक्तो दण्ड उत्तमसाहसः ।
अविशेषेण सर्वेषामेष दण्डविधिः स्मृतः ॥

बधादृते ब्राह्मणस्य न बधं ब्राह्मणोऽहेति” ॥
इति मिताक्षरायां ।)

अबन्धः, चि, (बन्ध + यत्, न बन्धः प्रफलः नञ्-
समासः ।) सफलः । फलकाले फलयुक्तदत्तः ।
तत्पर्यायः । फलेग्रहिः २ । इत्यमरः ॥ फल-
ग्रहिः ३ । इति तट्टीका ॥ अमोघफलोदयः ४ ।

इति राजनिर्घण्टः ॥ (“इयेश सा कर्त्तुमबन्ध-
रूपता” । इति कुमारसम्भवे । “यान्यमाश-
सिताबन्धप्रार्थन” । “कर्मभिरप्यबन्धैः” । इति
रघुवंशे ।)

अबलं, चि, (नास्ति बलं सामर्थ्यं यस्य तत् ।) बल-
रहितं । दुर्बलं । यथा । “अबलस्त्रकलाशिनो
भूषान्” । इति नैषधं ॥

अबलः, पुं, (नास्ति बलं यस्य सः, क्षणभङ्गत्वात्
तस्य तथात्वं ।) वरुणदत्तः । इति शब्दचन्द्रिका ॥

अबला, स्त्री, (नास्ति बलं यस्याः सा ।) नारी ।
इत्यमरः ॥ (“तस्मिन्नदौ कतिचिदबलाविप्रसुताः स
कामी” । इति मेघदूते ।)

अबाधं, चि, (नास्ति बाधा यस्य तत् ।) बाधशून्यं ।
अनिवारितं । तत्पर्यायः । निरगलं २ । इत्यमरः ।
अनगलं ३ उच्छृङ्खलं ४ उद्दाम ५ अनियन्तितं
६ निरङ्कुशं ७ । इति हेमचन्द्रः ॥ बाधा पीडा तथा
हीनञ्च । (अङ्गशास्त्रे त्रिसुजांशविशेषः । अस्फु-
टत्वं । अविष्यटता । जटिलीभावः ।)

अविन्धनः, पुं, (आपयव इन्धनमुदीपनसाधनं
यस्य सः ।) वाङ्वाभिः । इति सन्देहभञ्जिका ॥

(“अविन्धनं वल्लिमसौ बिभर्त्ति” । इति रघुवंशे ।)
अनोधः, पुं, (बुध + भावे घञ्, नञ्समासः ।)
अज्ञानं । यथा । “निसर्गदुर्बोधमबोधविक्षावाः” ।
इति भारविः ॥ बज्रग्रीहो चि ॥ (अज्ञानः ।
मूढः ॥ अनभिज्ञः । हतबुद्धिः । किङ्कर्तव्यविमूढः ।)

अज, स्त्री, (अप्रु जायते, अप् + जन + कर्त्तरि ङः,
उपपदसमासः ।) पद्मं । इति मेदिनी ॥ दशा-
व्युदसंख्या । शतकोटिः । इति लीलावती ॥

अजः, पुं, (अञ्जः जायते, अप् + जन् + ङः ।)
चन्द्रः । धन्वन्तरिः । निगुलदत्तः । इति मेदिनी ॥

अजः, पुं, स्त्री, (अञ्जः जायते, अप् + जन + ङः ।)
शङ्खः । इति मेदिनी ॥ (जलभवशुक्तिमुक्तादिकं ।)
“अजमप्रममयश्चैव राजतश्चानुपसूत” ।
“अजेषु चैव रत्नेषु सर्वेष्वप्रममयेषु च” ।
इति मनुः ।)

अजजः, पुं, (अजात् विष्णुनाभिपद्मात् जायते,
अज + जन् + कर्त्तरि ङः ।) ब्रह्मा । इति त्रि-
काण्डशेषः ॥

अजभोगः, पुं, (अजस्य शङ्खस्य भोग इव शरीर-
मिव भोगो यस्य सः ।) पद्मकन्दः । इति शब्द-
चन्द्रिका ॥

अजयोनिः, पुं, (अजं विष्णुनाभिपद्ममेव योनि-

रूपत्तिस्थानं यस्य सः ।) विधाता । ब्रह्मा । इत्य-
मरः ॥

अजवाहनः, पुं, (अजमिव शङ्खवत् शुभं वाहनं
वधो यस्य सः ।) शिवः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

अजहस्तः, पुं, (अजं पदं हस्ते यस्य सः ।) सूर्यः ।
इति हेमचन्द्रः ॥

अजिनी, स्त्री, (अजानां समूहः, अज + पुष्करादि-
त्वात् इनि, स्त्रियां ङीप् ।) पद्मिनी । इति
राजनिर्घण्टः ॥ पद्मसमूहः । पद्मलता । पद्मयुक्त-
देशः । इति नलिनीशब्दटीकायां भरतः ॥

अजिनीपतिः, पुं, (अजिन्याः पद्मसमूहस्य पतिः,
षष्ठीतत्पुरुषः ।) सूर्यः । इति हेमचन्द्रः ॥

अब्दः, पुं, (अबति सीमानं रक्षति अब + “अजा-
दय” इति दन् मेघपर्वतविशेषपक्षे तु अपो
ददाति, अप् + दा + कर्त्तरि कः ।) वत्सरः ।
मेघः । मुक्ता । इति मेदिनी ॥ पर्वतविशेषः ।
इति विश्वः ॥

अब्दसारः, पुं, (अब्दस्य मुक्तायाः सारः मूल-
निर्यासः ।) कर्पूरभेदः । इति राजनिर्घण्टः ॥

अब्धिः, पुं, (आपो जलानि धीयन्तेऽत्र, अप् + धा
+ अधिकरणे कि, उपपदसमासः ।) समुद्रः ।
इत्यमरः ॥

अब्धिकफः, पुं, (अब्धेः समुद्रस्य कफ इव कफाकार-
तया तस्य तादृशत्वं ।) समुद्रफेनः । तत्पर्यायः ।
हिङ्गीरः २ । फेनः ३ । इत्यमरः ॥

अब्धिजौ, पुं, (अब्धौ जायेते अब्धि + जन + कर्त्तरि
ङः, उपपदसमासः ।) अश्विनीकुमारौ । द्विवचना-
न्तोऽयं शब्दः । इति हेमचन्द्रः ॥

अब्धिदीपा, स्त्री, (अब्धिसंख्याता लवणादिसप्त-
संख्याता दीपा यस्याः सा ।) पृथिवी । इति
त्रिकाण्डशेषः ॥

अब्धिनगरी, स्त्री, (अब्धेः समुद्रस्य सन्निहिता
नगरी ।) द्वारकापुरी । इति त्रिकाण्डशेषः ।

अब्धिनवनीतकः, पुं, (अब्धेः समुद्रस्य नवनीतमिव,
षष्ठीतत्पुरुषः ।) चन्द्रः । इति शब्दरत्नावली ॥

अब्धिफेनः, पुं, (अब्धेः समुद्रस्य फेनः, षष्ठीतत्पुरुषः ।)
समुद्रफेनः । इति राजनिर्घण्टः ॥

अब्धिमण्डूकी, स्त्री, (अब्धिं समुद्रं मण्डयति, अब्धि
+ मण्ड + ऊक, स्त्रियां ङीष् ।) मुक्तास्फोटः ।
शुक्तिः । इति हेमचन्द्रः ॥ भिनुक इति भाषा ॥

अब्धिप्रयनः, पुं, (अब्धौ प्रलये समुद्रे शेते, प्री +
बाङ्ल्यात् कर्त्तरि ल्युट्, सप्तमीतत्पुरुषः ।) विष्णुः ।
इति हेमचन्द्रः ॥ (नारायणोहि प्रलये अब्धौ
शेते, यदुक्तं,—

“आपो नारा इति प्रोक्ता आपो वै नरसूनुवः ।
ता यदस्यायनं पूर्वं तेन नारायणः स्मृतः” ।
इति मनुः ।)

अब्ध्यभिः, पुं, (अब्धेः समुद्रस्य अभिः, षष्ठीतत्पुरुषः ।)
वङ्गवानलः । इति हेमचन्द्रः ॥

अब्धेक्षः, पुं, (अपोमज्जयति, अप् + भक्ति +
श्लिङ्गामिभक्ष्याचरिभ्यो णा इति कर्त्तरि णः,
उपपदसमासः ।) सर्पः । इति त्रिकाण्डशेषः ।